

Zanzibar musical club

Zanzibar musical club

ΓΑΛΛΙΑ / FRANCE, 2009, 85'

σκηνοθεσία / director: PHILIPPE GASNIER - PATRIC NEZAN

παραγωγή / production: PATRIC NEZAN, LES FILMS DU PRESENT

Η ταινία, μας προσκαλεί να γνωρίσουμε έναν πανάρχαιο μουσουλμανικό πολιτισμό, με ιστορία χιλιετιών, όπου οι παραδόσεις μεταδίδονται μέσω της μουσικής: θα εισχωρήσουμε σ' έναν κόσμο όπου η μουσική αποτελεί υπέρτατο κοινωνικό δέσιμο, θα ανακαλύψουμε έναν κόσμο με αραβικές αρμονίες, λατινικούς ρυθμούς, ινδικές μελωδίες και αφρικανικά τύμπανα.

The film is an invitation to explore a millenary Muslim culture where traditions are transmitted through music: to go deep into a reality where music is the social link par excellence; to discover a world with Arabic tones, Latin rhythms, Indian melodies and African drums.

Καλίνδοια ακατάφθορα Imperishable Kalindoia

ΕΛΛΑΔΑ / GREECE, 2008, 17'

σκηνοθεσία / director: ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΑΔΑΜ-ΒΕΛΕΝΗ / P. ADAM-VELENI
παραγωγή / production: ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ /
ARCHAEOLOGICAL MUSEUM
OF THESSALONIKI

Ένας τόπος κατά την αρχαιότητα και στις μέρες μας. Η αποκάλυψη ενός σημαντικού αρχαιολογικού χώρου σε ένα χωριό της Μακεδονίας. Η δημόσια και καθημερινή ζωή των ανθρώπων, τότε και τώρα.

Στην ταινία παρουσιάζεται η συστηματική ανασκαφή που διεξάγεται τα τελευταία χρόνια στην αρχαία πόλη των Καλινδοίων, η θέση των οποίων ταυτίστηκε με επιγραφή των χρόνων του Μεγ. Αλεξάνδρου, στη σύγχρονη κοινότητα του Καλαμωτού του νομού Θεσσαλονίκης.

Η εύφορη αυτή θέση με τις δύο τούμπες, δίπλα στον χρυσοφόρο ποταμό Αμμίτη, προσείλκυσε το ενδιαφέρον για κατοίκηση από την προϊστορική εποχή μέχρι τους ρωμαϊκούς χρόνους.

Παρουσιάζονται οι ανασκαμμένοι χώροι, οι οποίοι ταυτίστηκαν με Σεβάστειο, με ναό δηλαδή αυτοκρατορικής λατρείας, και χρονολογούνται από τον 1ο αιώνα π.Χ. έως και τον 3ο αιώνα μ.Χ.

Εκτός από τα καλά διατηρημένα οικοδομικά κατάλοιπα, η ανασκαφή έφερε στο φως πολλά και σημαντικά γλυπτά και επιγραφές, στοιχεία τα οποία εμπλουτίζουν σημαντικά τη γνώση μας για τις πόλεις στην αρχαία Μακεδονία.

Τα ευρήματα, μετά από τη συντήρησή τους στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, εκτέθηκαν σε μια περιοδική έκθεση με θέμα: «Καλίνδοια, μια αρχαία πόλη στη Μακεδονία».

The story of a place from Antiquity until today. The discovery of a very important archaeological site in a village of Macedonia and the public and everyday life of its people now and then.

The film presents the excavations in Kalamoto village in the modern Thessaloniki Prefecture, which unearthed the ancient city of Kalindoia, identified by an inscription dating from Alexander the Great.

This fertile region with the two burial mounds, next to the Amitis river, was inhabited from the Pre-historic until the Roman period.

Among the ruins, we can see the "Sevasteio", a temple used for imperial worship, dating from the 1st century B.C. until the 3rd century A.C.

Besides the well-preserved remains of buildings, the excavation unearthed many important sculptures and inscriptions, that enriched our knowledge about the cities of ancient Macedonia. These objects, after their conservation in the Archaeological Museum of Thessaloniki, are presented in the exhibition "Kalindoia, an ancient city in Macedonia".

Ο αρχαιολόγος του Μουσολίνι The archaeologist of Mussolini

ΙΤΑΛΙΑ / ITALY, 2007, 50'

σκηνοθεσία / director: VALERIO VERGARI
παραγωγή / production: ZEEVA PRODUCTION, RAI

Στις αρχές του 1920, η Ιταλία είχε μόλις εγκαταστήσει το φασιστικό καθεστώς, κι ήλπιζε να μεταμορφώσει τη Μεσόγειο σε Mare Nostrum. Ο νεαρός αρχαιολόγος Λουίτζι Μαρία Ουγκολίνι, μεταβαίνει στην Αλβανία για να ηγηθεί της ιταλικής αρχαιολογικής αποστολής και εν αγνοία του εμπλέκεται σ' ένα δόλιο «Βαλκανικό παιχνίδι». Για πολλούς, ο Ουγκολίνι, που έφερε στο φως το Βουθρωτό, την «Πομπηία της Αλβανίας», είναι ένας από τους πρωτεργάτες της σύγχρονης αρχαιολογίας, ενώ άλλοι θεωρούν πως δεν ήταν τίποτα παραπάνω από ένα πιόνι του Μουσολίνι.

In the early 1920's, Italy newly established Fascist regime hopes to transform the Mediterranean Sea into its "Mare Nostrum". Young archaeologist Luigi Maria Ugolini, sent to Albania to oversee the Italian Archaeological Mission, unwittingly finds himself involved in the treacherous "Balkans Game". For some, Ugolini, who brought to light Butrinti, the "Pompeii of Albania", stands as one of the fathers of modern archaeology, while others consider him merely a pawn of Mussolini.

Δίορκος για 1500 χρόνια

Diolkos for 1500 years

ΕΛΛΑΔΑ / GREECE, 2009, 22'

σκηνοθεσία / directors: Θ.Π. ΤΑΣΙΟΣ, Γ. ΠΟΛΥΖΟΣ, Ν. ΜΗΚΑΣ
 TH. TASSIOS, G. POLYZOS, N. MIKAS

παραγωγή / production: TEE / TECHNICAL CHAMBER
 OF GREECE

Το αντικείμενο της ταινίας τοποθετείται στην Αρχαία Κόρινθο, κάπου στα μέσα του 4ου αιώνα π.Χ. Η πλούσια και φημισμένη Κόρινθος διέθετε δύο λιμένες: το Λέχαιον, στον Κορινθιακό κόλπο και τις Κεγχρεές, στον Σαρωνικό κόλπο. Τα πλοία που ξεφόρτωναν στο Λέχαιον και συνέχιζαν τον πλουον προς ανατολάς, αντί να κάνουν το γύρο ολόκληρης της Πελοποννήσου, διαπεραιώνονταν δια ξηράς πάνω στον Ισθμό (στον Δίορκο), ξανάπεφταν στον Σαρωνικό και έπλεαν στον προορισμό τους. Το αντίστροφο γινόταν για τα πλοία που έρχονταν απ' την Ανατολή και συνέχιζαν μέσω του Κορινθιακού.

Η ταινία περιγράφει αυτήν ακριβώς την πορεία ενός εμπορικού αρχαιοελληνικού πλοίου που ξεφορτώνει κασσίτερο και άλλα εμπορεύματα στο Λέχαιον, περνάει δια ξηράς τον Ισθμό της Κορίνθου, πέφτει στον Σαρωνικό, πλέει στον νότιο λιμένα για να φορτώσει κορινθιακούς αμφορείς, και συνεχίζει το ταξίδι του για την Κύπρο.

Ο Δίορκος, ο οποίος για 1500 χρόνια διαπεραιώσε απάνω του χιλιάδες πολεμικά και εμπορικά πλοία, θεωρείται σπουδαίο εθνικό μνημείο. Αυτή δε η ταινία ελπίζεται ότι θα γίνει αφορμή για την επιτάχυνση των έργων στερέωσης, συντήρησης και προβολής των λίγων τμημάτων του Δίορκου που έχουν διασωθεί μέχρι σήμερα. Και διότι τέτοια μνημεία της αρχαίας ελληνικής τεχνολογίας συνιστούν καίριους μάρτυρες του ελληνικού πολιτισμού.

The story of the film takes place in the area of ancient Corinth around the mid-4th century B.C. The wealthy and renowned city of Corinth had two ports: one in the north (named Lechaion in the Gulf of Corinth) and the other in the south (named Kenchreai in the Gulf of Saronikos). The ships which unloaded their cargo at Lechaion and continued their journey eastwards, instead of going around the whole of the Peloponnese, travelled on land across the Isthmus of Corinth (Diolkos) to the Gulf of Saronikos, upon which they sailed to their destination. Westbound ships from the East did the reverse and continued via the Gulf of Corinth.

The film describes exactly the course of an ancient Greek commercial ship which unloads tin ore and other merchandise at Lechaion, crosses the Isthmus of Corinth over dry land, sails again on the Gulf of Saronikos, docks at the port of Kenchreai to load Corinthian amphorae, and continues its journey to Cyprus.

For 1500 years the Diolkos carried thousands of merchant and war ships, and is seen as a major national monument. It is hoped that this film will help expedite the urgent work of maintaining and stabilizing the few parts which remain today; for such monuments of ancient Greek technology are crucial testimonies to Greek civilisation.

Πολυτέλεια και Παρακμή.

Οι ονειρεμένες αρχαίες επαύλεις στον κόλπο της Νάπολης

Between luxury and decadence. Antique palaces around the golf of Naples

ΓΕΡΜΑΝΙΑ / GERMANY, 2007, 45'

σκηνοθεσία / director: ELLI KRIESCH
 παραγωγή / production: BAYERISCHES FERNSEHEN

Όταν οι Ρωμαίοι κατέκτησαν το σύνολο των μεσογειακών εδαφών τον 2ο αι. π.Χ., χρήματα από τις νέες επαρχίες γέμισαν τα θησαυροφυλάκια των δυνατών της Ρώμης. Παρόλο που υπήρχαν νόμοι ενάντια στην ιδιωτική πολυτέλεια, αυτό δεν επηρέαζε την προσωπική επίδειξη πλούτου.

Κατά κύριο λόγο, η περιοχή γύρω από τον κόλπο της Νάπολης αντιπροσώπευε την πολυτέλεια της εποχής. Ήταν ένας ιδεώδης παράδεισος για διακοπές των πλουσίων και σημαντικών Ρωμαίων. Μια ακτή με υπέροχη θέα, ήπιο κλίμα, θερμές πηγές και εύφορο έδαφος για την καλλιέργεια πολλών φυτών και οπωροφόρων. Όποιος είχε τα οικονομικά μέσα αγόραζε εκτάσεις για επαύλεις, κήπους και συλλογές έργων τέχνης υψηλής ποιότητας.

Ο αυτοκράτορας Τιβέριος είχε την έπαυλή του στο Κάπρι, με ιδιωτικό φάρο, βιβλιοθήκη και πισίνα, ενώ ξεχωριστή ήταν και η παρουσία του Λούκουλου, φημισμένου για τις γαστρονομικές του απολαύσεις και όχι μόνον.

After the Romans had conquered the whole mediterranean territories in the 2nd century B.C., a lot of money from the new provinces reached the treasurers of the mighty people in Rome. Although there were laws against luxury of the private, there didn't exist a reduction of the personal self presentation.

Mainly the region around the golf of Naples represents the luxury of this period. it was an ideal paradise for the holidays of the rich and important of Rome. There existed a coast with a lot of bella vista, a milde climate, thermal water and a soil on which grew a lot of plants and fruits. Who could afford it bought a ground for a palace with an enormous parc and a collection of pieces of art of high quality.

Even Emperor Tiberius had his palace on Capri with an lightning tower, a biblotheek and a swimming pool. To the trendsetters of this period belonged as well the famous Lucullus who invented the real roman cooking and festivities.

Η υπόγεια πόλη The town below

ΑΙΓΥΠΤΟΣ / EGYPT, 2009, 13'

σκηνοθεσία / director: RAYMOND COLLET

παραγωγή / production: CENTRE D'ETUDES ALEXANDRINES

Γνωστές από την αρχαιότητα, οι ρωμαϊκές δεξαμενές της Αλεξάνδρειας αποτελούσαν αντικείμενο θαυμασμού δεκάδων ταξιδευτών, ενώ αρκετοί τις παρομοίαζαν με πραγματικές υπόγειες πόλεις. Στις αρχές όμως της δεκαετίας του '90, μόνο μια δεξαμενή ήταν πλέον επισκέψιμη. Το Κέντρο Αλεξανδρινών Σπουδών αποφασίζει τότε να τις ανακαλύψει ξανά βασιζόμενο σε έγγραφα του Ελληνορωμαϊκού Μουσείου, στις μνήμες παλιών κατοίκων της Αλεξάνδρειας και σε ευρήματα διασωστικών ανασκαφών. Πολλά από αυτά τα μνημεία έχουν ήδη καταγραφεί και μελετηθεί, ενώ προβλέπεται η ανακαίνισής τους ώστε να ανοίξουν στο κοινό. Η ταινία παρουσιάζει τις ομορφότερες δεξαμενές της πόλης και την ιστορία της εξέλιξής τους.

Alexandrian cisterns, known since Antiquity, excited the admiration of travelers, and they were often seen as a real underground city. At the beginning of 1990's, only one of them could be visited, so the Centre for Alexandrian Studies launched an ambitious project to rediscover these cisterns, based on documents of the Greco-Roman Museum, memories of old inhabitants and findings from rescue excavations. Many of these monuments are already listed and studied; restoration projects are planned as well as an opening to the public. The film is a visit to the most beautiful cisterns of the city, and presents the history of their evolution.

Μια διερευνητική ανασκαφή στο Αλγέρι Archaeological survey in Algiers

ΓΑΛΛΙΑ / FRANCE, 2009, 7'

σκηνοθεσία / director: CLEMENCE LUTZ

παραγωγή / production: TOURNEZ S'IL VOUS PLAIT, INRAP

Τα έργα κατασκευής του μετρό στο Αλγέρι, κάτω από την Κάσπα, τόπο παγκόσμιας πολιτισμικής κληρονομιάς της UNESCO, μας δίνουν την ευκαιρία να ανακαλύψουμε πάνω από 2.000 χρόνια ιστορίας της πόλης.

The construction works for the Algiers metro, under Casbah, a UNESCO World Heritage site, give us the chance to discover more than 2000 years of history of the city.

Νήσος του Πάσχα, επιστροφή στο παρελθόν

Easter Island, back to the past

ΒΕΛΓΙΟ / BELGIUM, 2009-10, 52'

σκηνοθεσία / director: PHILIPPE AXELL
παραγωγή / production: AXELL COMMUNICATION

Η νήσος του Πάσχα με τα τεράστια πέτρινα αγάλματα, τις βραχογραφίες και τις θεωρίες σχετικά με την προέλευσή τους, αποτελεί σήμερα ένα αρχέτυπο τεράστιας οικολογικής καταστροφής. Σύμφωνα με μια ευρέως αποδεκτή θεωρία, η καταστροφή των δασών για την κάλυψη της αυξημένης ζήτησης κορμών για τη μετακίνηση και τοποθέτηση των πελώριων αγαλμάτων, οδήγησε τελικά το νησί στο χάος, την πείνα, τον πόλεμο, τη βίαιη καταστροφή των αγαλμάτων, την εξαφάνιση του πολιτισμού και την σχεδόν ολοκληρωτική εξάλειψη του αυτόχθονου πληθυσμού. Είναι αξιόπιστη όμως αυτή η θεωρία; Ή μήπως βασίζεται σε μύθους που μετέφεραν οι λιγιστοί επιζώντες ενός πληθυσμού που είχε σχεδόν αφανιστεί από τους δουλέμπορους στα τέλη του 19ου και τις αρχές 20ού αιώνα; Έχει άραγε επιστημονική βάση;

Ο Nicolas Cauwe, έφορος στο Μουσείο Cinquantenaire των Βρυξελλών, με αφορμή την ιστορία ενός αγάλματος της Νήσου του Πάσχα, που έφερε στο Μουσείο ο βέλγος αρχαιολόγος Henri Lavachery το 1935, ξεκινά μια έρευνα σε συνεργασία με επιστήμονες του Γαλλικού Κέντρου Ερευνών, η οποία πρόκειται να ανατρέψει τις θεωρίες της καταστροφής. Αντίθετα, θα αποδείξει τη μοναδική ικανότητα των αυτόχθονων κατοίκων να προσαρμόζονται στις κλιματικές αλλαγές και να δημιουργούν προοδευτικά νέες κοινωνικές και θρησκευτικές δομές. Η ιστορία της νήσου του Πάσχα πρόκειται να ξαναγραφτεί. Είναι όμως έτοιμοι οι κάτοικοι να δεχτούν μια νέα εκδοχή του παρελθόντος τους;

Fascinating massive stone statues, interesting rupestrian art figures have fueled many theories about the origins of the Easter Island. It is considered today as the first example in history of environmental disaster which was presumably caused by the deforestation of the island. There was a great need for trees in order to transport and erect the giant cult statues which led to chaotic situation, famine, war and the violent destruction of its sculptural patrimony, the disappearance of its civilization and the extinction of its population. But is the violent and destructive story of the island plausible? Would it be possible that most of the traditions were gleaned from a few surviving natives which were almost extinct by slave traders from the late 19th century and beginning of the 20th century? Is it a scientifically proven theory?

Nicolas Cauwe curator at the Cinquantenaire Museum, studies the history of the Pascuan statue that was brought to the museum in 1935, by the Belgian archaeologist Henri Lavachery. In collaboration with researchers of the CNRS and multidisciplinary scientific teams he starts a research which will revise the existing theories on deforestation, famine, tribal wars and violent destructions. On the contrary, there is solid evidence of a remarkable climatic adaptation among the population and its progressive shift towards a new organization of society and religion. The history of the Easter Island is about to be re-written, but is the indigenous population ready to accept a new version of his past?